

læreruddannelsen ligger i den lave ende af taxameterhierarkiet. Hver gang samfundet giver 100 kr. til uddannelse af en pædagog, får eksempelvis sygeplejerskeuddannelsen 190 kr.

Professionshøjskolen UCC uddanner både pædagoger og sygeplejersker. Forskellen på de omkostninger, der er forbundet med at gennemføre de to uddannelser, er marginal. De videregående professionsrettede uddannelser er underlagt samme kvalitetskrav til fx studieintensitet og undervisernes kompetencer. Desuden er undervisernes ansættelsesvilkår baseret på samme løn og stillingsstruktur, uanset om der er tale om en uddannelse til fx pædagog eller sygeplejerske. Kravene er således identiske, men midlerne til at sikre uddannelsernes kvalitet vidt forskellige.

Reform af taxametersystemet er påkrævet

Men hvorfor investerer velfærdssamfundet så ikke mere i uddannelse af pædagoger og lærere? De store forskelle i bevillingerne til de enkelte uddannelser er fortrinsvis historisk begrundede, men kan give indtryk af en samfundsmæssig værdisætning af de forskellige professioner. Dertil kommer, at bevillingerne afspejler en forældet kompetenceopfattelse, hvor der fx mange år tilbage ikke var samme krav til undervisernes kompetencer på pædagoguddannelsen som til de fleste andre professionsuddannelser.

Det nuværende taxametersystem, der regulerer statens finansiering af uddannelserne, er forældet og i en vis udstrækning baseret på tilfældigheder. En reform af taxametersystemet er helt afgørende for at skabe mere ensartede rammevilkår for uddannelsernes gennemførelse og udvikling. Derfor venter UCC (som Danmarks største udbyder af de pædagogiske professionsuddannelser) med spænding og forventning på regeringens taxameterreform.

Ressourcer og kvalitet hænger sammen

UCC står fuldt inde for kvaliteten i de uddannelser, vi tilbyder de studerende – uanset om det er pædagoger, lærere eller sygeplejersker, vi uddanner. Men der er selvfølgelig en sammenhæng mellem ressourcer og kvalitet.

Den enkelte professionshøjskoles økonomi er med det nuværende uddannelsesstatameter helt afhængig af den uddannelsesportefølje, som udbydes. Dette illustreres bedst med det enkle forhold, at hver gang UCC har 100 kr. til uddannelsernes gennemførelse og kvalitet, modtager andre professionshøjskoler 118 kr. til at løfte en tilsvarende opgave. Således skaber det nuværende taxametersystem meget forskellige bevillingsmæssige rammevilkår og dermed helt afgørende forskelle i den institutionelle udviklingskraft.

Hvad kan vi forvente af en taxameterreform?

Der er flere mulige scenarier, men kun ét synes realistisk.

